

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De sancti Symeonis qui columnam incolebat morte. Caput XXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

EVAGR. HISTORIAE

Fide sui.
οὐβικον

caretur, vtrumque aureū in vsum sacræ mensæ, & vnicū v-
trinque apertū conficeretur auro collustratum. Quod autē
de summa pretij restaret, ad necessarios vsus tuæ sacræ æ-
dis referuaretur, vt mihi & Siræ tu sancte Sergi, cum in a-
lij rebus opitulareris, tum maxime in hac petitione subfi-
dio venires, & quod per tuam intercessionem nobis eue-
nerit, idem ipsum per tuam clementiam & bonitatem mi-
hi & Siræ ex sententia penitus succedat, quo tum ipse, tum
Sira, tum alij omnes denique in toto orbe terrarum, tua in
virtute spem ponamus, & in te deinceps credamus. Hæc
donaria à Chosroe oblata ea loqui videntur, quæ cum pro-
phetia Balaam consentiunt: quod plane dei prouidētia fa-
ctum est, vt Gentilium linguæ verba salutaria proferrent.

De Naamane Saraceno. Cap. XXI.

PER id temporis Naamane gentis Scenetarum tribu-
nus, Gentilis adeo nefarius & sceleratus, vt propria
manu homines dæmonijs suis mactaret, ad sanctum ac-
cessit baptismum, statuamq; Veneris auream igne liquefa-
ctam pauperibus erogauit, & omnes, qui ad eum spectabāt,
ad veram in deum fidem traduxit. Gregorius autem, post-
quam cruces à Chosroe donatæ erant, de sententia impera-
toris, omnia monasteria in solitudine, limetarum dicta, &
maxime in quibus peruersa Seueri dogmata regnabant, per-
lustrauit, exposuitque illis vera ecclesiæ dogmata, & multa
castella, pagos, monasteria, & gentes integras ad dei eccle-
siam adduxit.

*De sancti Symeonis qui columnam incolebat
morte. Caput XXII.*

IN terea loci cum Symeones sanctissimus tam graui-
ter ægrotaret, vt nulla esset spes vitæ reliqua, Gregorius à
me de hac re certior factus, maturat, vt Symeoni extre-
mum spiritum agenti adesset. Verum quod volebat, mi-
nime est consecutus. Erat autem iste Symeones propter
eximiam virtutē omnium hominum suæ ætatis facile præ-
stantissimus: qui in columna vitam seueram coluerat, ad-
e à teneris, vt aiunt, vnguiculis, vti dentes suos in ea
mansione commutaret. Ad vitam autem in columna de-
gendam tali causa inductus fuit. Cum adhuc valde te-
nella ætate esset, & puerorum more per montis iuga lu-
dendo

dendo saltandoque pererraret, forte fortuna incidit in par-
 dum cuius collo cingulo circumiecto, eo velut freno be-
 stiam, quæ iam suam feram naturam exuerat, ad suum mo-
 nasterium secum ducit. Quod cum magister eius, qui æta-
 tem agebat in columna, videret, percontatur, quid sit. Re-
 sponder puer selem esse, quem vulgo catum nominat. Hinc
 igitur coniecturam faciens quantopere virtute esset in po-
 sterum præstaturus, ad vitam in columna degendam eum
 induxit. In qua columna, simul, & in altera, summo in mon-
 tis vertice cita, sexaginta octo annos vixit, omnibus gratiæ
 donis repletus: quippe dæmones expulit, sanauit omnia
 morbum & omnem languorem, res futuras perinde ac præ-
 sentes prævidit. Qui prædixerat Gregorio, illum eius mor-
 ti minime ad futurum, atque adeo ignoraturum, quid, post
 ipsum mortuum eueniret. Quinetiam cum ipse mecum co-
 gitarem de liberorum amissione, quæreremque quid causæ
 esset, cur Gentilibus, qui liberis abundarent, idem ipsum
 neutiquam accideret, Symeones, quamuis hanc cogitatio-
 nē nemini omnino patefecissem, scripsit ad me, vt ab eius-
 modi cogitationibus, vtpote Deo minime probatis desiste-
 rem. Porro autem cum vxor scribæ mei, quoniam lac illi,
 postquam pepererat, ita obstructum fuit, vt infans in maxi-
 mum vitæ veniret periculum, Symeones, vbi manum dex-
 tram viri eius tetigerat, iussit, vt ad vxoris vbera iniiceret.
 Quo factò, extemplo lac velut ex fonte erupit, adeo vt ve-
 stem mulieris totam madefaceret. His accedit, q̄ puerum
 à viatoribus, quibuscum iter fecerat Symeones, in tempesta
 nocte à tergo relictum, Leo dorso imposuit, & ad monaste-
 rium Symeonis aduexit. Itaque ministri Symeonis iussu e-
 gressi, puerum à Leone apportatum introduxerunt. Multa
 alia præterea gessit, plane memorabilia: quæ & linguam di-
 fertam, & vacuum tempus, & separatam tractationem desy-
 derant: quæ certe crebro hominum ore sunt atque sermo-
 nibus decantata. Nam cuiusque nationis homines, non
 Romani solum, sed etiam Barbari ad eum aduentarunt, te-
 rumque postularum compotes facti sunt. Huic Symeo-
 ni rami quidam fruticis in monte crescentis & cibi & po-
 tionis loco fuerunt.

De